

§ 30.

I Henseende til de Retsvirkninger, som Lovgivningen knytter til, at en vis Straf er foreskrevet, forskyldt, idømt eller udstaaet, svarer Vagtarrest til Hæfte, skærpet og streng Arrest til Fængsel, jfr. dog § 32, Stk. 3.

Borgerlig Straffelov knytter Retsvirkninger til, at en vis Straf er:

foreskrevet: §§ 21, Stk. 3, 23, Stk. 3, 85 og 91.

forskyldt: § 57 (jvf. herved M. S. § 32, Stk. 3), §§ 87 og 93.

idømt: § 78.

udstaaet: §§ 62 og 65.

I Særlovgivningen findes næppe Bestemmelser, der har praktisk Interesse i denne Forbindelse.

Kvarterarrest bør ikke komme i Betragtning i denne Forbindelse.

§ 31.

Har en værnepligtig i de første 2 Måneders af sin Uddannelsestid udstaaet Frihedsstraf, strengere end Kvarterarrest, i længere Tid end ialt 20 Dage, kan han efter Regimentets Bestemmelse straks efter Strafudstaaelsen hjemsendes for senere at indkaldes til fornyet Uddannelse.

Har en værnepligtig i sin første samlede Uddannelsestid udstaaet Vagtarrest i tilsammen mindst 10 Dage eller dertil svarende strengere Straf uden derfor at blive hjemsendt, forlænges hans Tjenestetid med et tilsvarende Tidsrum. Dog kan Forsvarsministeren eller den, som han dertil bemyndiger, paa Afdelingens Indstilling helt eller delvis fritage den værnepligtige herfor, særlig naar han iøvrigt har udvist god Opførsel, eller naar afgørende tjenstlige Hensyn taler imod at holde ham til Tjeneste efter den almindelige Hjemsendelse.

Denne Bestemmelse har ikke noget tilsvarende i Lov af 1881, der derimod i sin § 32 har en Bestemmelse om Fjernelse fra Afdelingen af en ofte straffet menig. Denne Bestemmelse er efterhaanden gaaet af Brug og er ikke optaget her, da den ikke passer til Nutidens Forhold.

Idet iøvrigt henvises til Bemærkninger i Indledningen i Afsnittet: Straffene, skal her kun følgende bemærkes:

Til Stk. 1: I kgl. Anordning af 4. Marts 1933 vedrørende det værnepligtige Mandskabs Tjenestedygtighed og det udskrevne Mandskabs Fordeling findes i § 27 følgende Bestemmelse: „Naar værnepligtige under deres første Uddannelse i mindst 6 Uger ikke har deltaget i Uddannelsen, og Aarsagen hertil er enten egen Forseelse (Rømning, selvforskyldt Fængsling) eller egen Forseelse i Forbindelse med Sygdom, kan Afdelingen — uden Fremstilling for en Kassationskommission — hjemsende dem som „for Tiden tjenstudygtige“.

Den her foreslaaede Bestemmelse ligger paa Linie hermed. Bestemmelsen i L. 1881 § 90, hvorefter Rømningsmanden (ikke Absentanten) skal ligge til Eftertjeneste lige saa lang Tid, som han har været fraværende, er erstattet med § 47.